

Nedeľa 11. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu 11.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus B). Navrhované témy
sú: Boží rytmus; sila semena;
kontrast medzi malosťou a
veľkosťou.

16.06.2024

„ČUJ, PANE, hlas môjho volania. Ty si
moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma
neopúšťaj, Bože, moja spása“^[1]. Tieto
prosby o pomoc, ktoré sa pripisujú

kráľovi Dávidovi (Ž 26, 7. 9), sú vstupnou bránou do dnešnej liturgie. Naplnení dôverou vznášame v túto nedeľu hymnus k Pánovi, aby sa postaral o naše potreby a sprevádzal nás v ťažkostiach, ktoré sa môžu objaviť na našej každodennej ceste. Ako zdôraznila svätá Terézia z Lisieux, naša modlitba je „impulzom srdca (...), výkrikom vďaky a lásky uprostred utrpenia i uprostred radosti. Jedným slovom, je to niečo veľké, niečo nadprirodzené“^[2], čo rozširuje našu dušu a spája nás s Ježišom.

Evanjelium tejto nedele nám ponúka dve krátke podobenstvá: o semienku, ktoré klíči a rastie samo od seba, a o horčičnom zrnku (porov. Mk 4, 26-34). Sú to známe obrazy prevzaté z vidieckeho sveta, zrozumiteľné všetkým jeho nasledovníkom. „Božie kráľovstvo sa podobá človeku, ktorý zasieva semeno do zeme. Je ako horčičné zrnko“ (Mk 4, 26.31). Na

príklade toho, ako semeno rastie, chce Ježiš vysvetliť, že tajomné Božie pôsobenie nie je možné posudzovať podľa malosti jeho prvých krokov. Aj keď sa na začiatku môže zdať, že kráľovstvo je dosť nenápadné, v skutočnosti obsahuje obrovskú silu, ktorá sa časom rozvinie.

Na prvý pohľad je semienko veľmi malé. Niekedy je dokonca sotva badateľné. Jeho hodnota sa zdá byť takmer bezvýznamná. Po zakopaní však semeno rastie a rastie, bez toho, aby ho niekto mohol zastaviť, prináša ovocie, ktoré prichádza bez toho, aby sme dobre vedeli ako, a prekonáva očakávania, ktoré mohol mať roľník. Božie pôsobenie vo svete a v dejinách zvyčajne nie je veľkolepé a zvyčajne neprináša okamžité výsledky. V skutočnosti je niekedy zabalené do zdanlivých neúspechov. Ale v tom semienku, malom a nenápadnom, sa už skrýva príslub toho, čo má prísť. Keď vidíme, že ovocie prichádza

pomaly, že naše túžby po obrátení
nie sú vždy účinné, môžeme sa
obrátiť na Pána, aby sme získali
všetku istotu. Je pravda, že na prvý
pohľad sa veci zlepšujú pomalšie, ako
by sme si priali, a že sa môžeme cítiť
osamotení a bez ľudských
prostriedkov. Ježiš nám pripomína,
že začiatky sú malé, pretože semeno
musí najprv vyrásť vo vnútri, v lone
zeme. Potom, keď Boh bude chcieť,
príde čas na zber jeho plodov,
pretože jeho rytmus nemusí byť
nevyhnutne podobný nášmu.

PRVÉ PODOBENSTVO zameriava
našu pozornosť na dynamiku sejby.
Semenom, ktoré je zasiate do zeme,
vyklíči bez ohľadu na to, či roľník spí
alebo bdie, a rastie samo od seba. Pri
siatí si je roľník istý, že jeho práca
nebude bezvysledná; pozná silu
semena, keď dostane vodu potrebnú

na svoj rozvoj. Stačí, keď malé semienko dobre ukryje do pôdy a z času na čas ho zaleje. V práci ho podporuje aj dôvera v dobrotu zeme, ktorá objíma semeno, ktoré do nej vložil. „Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase“ (Mk 4, 28).

„Teraz je čas sejby a Pán zabezpečuje jej rast. Každý kresťan preto dobre vie, že musí urobiť všetko, čo je v jeho silách, ale že konečný výsledok závisí od Boha: toto presvedčenie ho podporuje v každodennej práci, najmä v ťažkých situáciách“^[3].

Spolupráca pri rozsievaní Božieho slova do srdc druhých sa veľmi podobá práci na poli. Ovocie nie je hneď viditeľné a nemusíme ho ani vidieť na vlastné oči. Môžeme si však byť istí, že semeno rastie spôsobom, ktorý prevyšuje naše očakávania.

„Keď ohlasujeme Slovo, nikdy nezabúdajme, že aj tam, kde sa

zdanlivo nič nedeje, v skutočnosti pôsobí Duch Svätý a Božie kráľovstvo už rastie, a to prostredníctvom nášho úsilia a nad jeho rámec“^[4].

Náš optimizmus a naše odhodlanie sa zakladajú na tejto pevnej dôvere. Počujeme to od apoštola Pavla, keď píše korintským kresťanom: „je to Boh, ktorý dáva vzrast“ (1 Kor 3, 7), my sme jednoducho jeho „spolupracovníci“ (porov. 1 Kor 3, 6-9). Dáva nám pokoj, keď vieme, že ovocie nezávisí od toho, čo sme schopní urobiť svojimi obmedzenými silami. V skutočnosti je Boh spokojný s tým, aby sme robili to, čo dokážeme podľa svojich najlepších schopností. V tomto duchu nás svätý Josemaría povzbudzoval, aby sme používali všetky ľudské prostriedky, ako keby neexistovali nadprirodzené prostriedky, a naopak, aby sme používali všetky nadprirodzené prostriedky, ako keby sme nemali v dosahu žiadne ľudské prostriedky^[5].

„Konajte tak, akoby všetko záviselo od vás, s vedomím, že v skutočnosti všetko závisí od Boha“^[6]. Božie pôsobenie v dejinách je plodné, pretože on je Pánom kráľovstva. Často je na nás, aby sme pracovali a trpezlivo čakali na ovocie. Pánovo víťazstvo je isté.

O MALOM HORČIČNOM ZRNKU nám hovorí druhé podobenstvo: „Keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyháňa veľké konáre, takže v jeho tôni môžu hniezdiť nebeské vtáky“ (Mk 4, 32). Takáto malá skutočnosť sa s pribúdajúcimi dňami a mesiacmi stáva niečím ťažko predstaviteľným. Toto zrno, ktoré je plné života, je schopné rozbiť pôdu, vyjsť na slnečné svetlo a vyrásť na strom, ktorý dosahuje výšku až tri metre. „Až keď sa rozdrobí, rozprestrie svoju silu“^[7].

Podobne ako v prvom podobenstve, aj tu vyniká kontrast medzi malosťou semienka a veľkosťou toho, čo z neho vyrastie. Možno je to niečo, čo prežívame aj vo svojom vlastnom živote. Vieme, že Pán nás povolal k veľkým veciam, ale možno máme pocit, že sa mu nevyrovnáme. V skutočnosti nás Kristus nepovolal pre naše zásluhy, ale preto, že chcel. Neočakáva od nás, že budeme robiť mimoriadne veci, ale že budeme mať pokoru nechať ho rásť v našom živote a každý deň dôverovať jeho bezpodmienečnej ponuke lásky.

„Slabosť je silou semena, zlomenie je jeho silou. Také je Božie kráľovstvo: ľudsky malá skutočnosť, zložená z chudobných srdca, z tých, ktorí sa nespoliehajú len na svoju silu, ale na silu Božej lásky, z tých, ktorí nie sú v očiach sveta dôležití; a predsa práve cez nich sa Kristova moc prediera a premieňa to, čo je zdanlivo bezvýznamné“^[8].

Na našej malosti príliš nezáleží. Naša krehkosť nie je neprekonateľnou prekážkou pôsobenia milosti. Boh všetko veľké dáva rásť prebytkom svojich darov. „Zažeň zúfalstvo, ktoré ti spôsobuje vedomie tvojej úbohosti. — Je to pravda; po finančnej stránke si nula... po spoločenskej stránke, takisto nula... ďalšou nulou si aj v čnostiach... a ďalšou v nadaní... Ale naľavo pred všetkými tými nulami je Kristus... A aké nesmierne číslo z toho vyjde!“^[9]. Panna Mária prijala semeno Božieho slova ako „dobrú pôdu“. Môžeme ju prosiť, aby v nás posilnila túto dôveru tvárou v tvár zjavnému „nepomeru medzi prostriedkami a plodmi, ktoré prináša Boh. Jeho spásonosná moc sa nezmenšila, ale od každého z nás, ako aj od ľudí, ktorí sa ukrývajú v tieni tohto listnatého stromu, očakáva veľkorysú odpoveď, nakoľko sme schopní, s jej pomocou“^[10].

.....

[1] *Rímsky Misál*, Jedenásta nedeľa v
cezročnom období, úvodný spev.

[2] Svätá Terézia z Lisieux, *Historia de
un alma*, s. 184.

[3] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 17-
VI-2012.

[4] František, *Anjel Pána*, 16-VII-2023.

[5] Porov. Ernst Burkhart – Javier
López, *Vida cotidiana y santidad en la
enseñanza de San Josemaría. Estudio
de teología espiritual*, Rialp, Madrid
2013, vol. III, s. 187.

[6] Svätý Ignác z Loyoly, citované v
Pedro de Ribadeneira, *Vida de san
Ignacio de Loyola*.

[7] Svätý Ambróz Milánsky, *O
Lukášovom evanjeliu*, VII, 179-182: SC
52.

[8] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 17-
VI-2012.

^[9] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 473.

^[10] Javier Echevarría, *Pastiersky list*,
1-X-2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-11-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-11-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/)
(18.08.2025)